

1

Κουντουβερνία

φ. 5^Γ-v

+Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680 / ἐν μηνὶ Μαρτίου 4 / τὴν
 σήμερον / ὁ μεγαλειότατος ἀφέντης Τζορτζάκης Σουμαρούπας δίνει καὶ παραδίνει τὸ
 χωράφιν ὅπου ἔχειν εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τοῦ Σανκρίου στὰ Σκεβρία σύνπλιο / τοῦ Γεώρ-
 γην Χαντζάκη πού ἔχειν παντοτεινὸ μὲ τὸν ἴδιο ἄνωθεν ἄρχων του / κύρ Νικόλα
 Ἀντρελάκη οὐ διὰ μισάρικον παντοτινὸν τὸ ὁποῖο τοῦ τὸ / δίνειν μὲ τοὺς κάτωθεν
 πάτους καὶ κοντετζιόνε. Ἦγουν προμετάρειν ὁ ρηθεὶς / κύρ Νικόλαος ὁ κοπιαστής ὅτιν
 τὸ αὐτὸν χωράφιν νὰ τὸ φυτέψῃν ὅλο / ἀμπέλιν εἰς διορία χρόνους τρεῖς ἡγίου 3 / νὰ
 βρεθῇ ὅλον φυτεμένον καὶ μπαί / νοντας εἰς τὸν κάματον νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς
 κοπιαστής νὰ κ / τίξῃ καὶ πατητήριν ἡγίου ληνὸν μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα μὲ ὁξοδες
 ἐδικέ / ς του προμετάροντας νὰ τὸ τραφοκοπίσῃν ἀτόρνου νὰ τὸ κρατῇ πάντα χειμῶν /
 καὶ καλοκαίριν ἀπαντημένον καὶ νὰ τὸ καταβολεύῃ καὶ νὰ τὸ ἀναστήνῃ καὶ νὰ / τὸ
 δουλεύῃ στὴν ὥραν του σὲ ὅλους του τίς κάματος καὶ εἰσὲ ὅτιν νιτράδα ἤθελε /
 ξαπεστείλῃν ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ ἤθελε κάμει τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ εἶναι κρατημέ / νος
 ὁ αὐτὸς κοπιαστής νὰ φέρῃ τὴν μπάρτε τοῦ κουτουβερνάρη του εἰς τὸ / ἀρχοντικόν
 του μὲ ἐδικές του ὁξοδες καὶ νᾶναι κρατημένος ὁ ἄρχως νὰ τοῦ ἀβου / θᾶ στ' ἀγώγια
 τὸ ἓνα μερδικὸν καὶ ὁ κοπιαστής νὰ παίρνει τὰ δύο μερδικὰ στὴν / ὁξοδὸν τῶν ἀγω-
 γίων ἡγίου εἰς τὸ μισὸν κρασὶν ὅπου θέλῃ γγίξῃν τοῦ ἄρχου μοιράζο / ντας εἰς τὴν μέ-
 σην ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν ἱνκανος καὶ νὰ παίρνου πάν / τα θέλημα οἱ κοπιαστά-
 δες τὸν οἰκοκύρην σὲ τρύγος καὶ πάτος καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλὰ / θιάτικον τῶν
 νοικοκυρῶν κατὰ τὴν τάξιν καθέν Κυριακὴν. Ἀκόμα λέσιν πῶς τὸ αὐτὸν / πρᾶμα
 ἔχει μέσαν βρύσιν καὶ εἶχε ἄλλοτε περιγάρδιν καὶ ἔτξιν προμέταρειν ὁ ἄ / νωθεν κύρ
 Νικόλας ὅτιν τὸ αὐτὸν περδιγάρδιν νὰ τὸ τραφοκοπίσῃν καὶ νὰ τὸ μπλοκώσῃν μὲ καλά-
 μια καὶ μὲ στύλους νὰ τὸ φυργανώσῃν καὶ νὰ τὸ φράξῃν / ἀτόρνου νὰ εἶναι καλὰ ἀπαν-
 τημένον καὶ νὰ τὸ φυτολογᾷ χειμωνικὸν καὶ καλοκαιρι / νὸν διὰ νὰ ἔχου πάντα τὴ δρο-
 σοφορίαν τος καὶ ἔτξιν κἀνοντάς τα καλὰ / καὶ ἐμπιστεμένα ὡς ἄνωθεν προμετάρειν ὁ
 αὐτὸς κοπιαστής νὰ τόχουν / αὐτοῖν καὶ τὰ παιδία τος παντοτινὸν αἰωνίως. Εἰ δὲ εἰς
 κανέναν καιρὸν / καὶ δὲν ἐθέλασιν κἀνου ὡς προμετάρει νὰ εἶναι πριβάδοιν ἀπὸ μέσαν
 καὶ νὰ χά / νου καὶ κόπουστες εἰ δὲ πάλι καὶ κἀνου ἰτὸ ὡς προμετάρειν νὰ μετέχενην
 καὶ νὰ / γροικᾷται πάντα τὸ ἓνα τετάρτιν ἀπὸ ὅλο τὸ πρᾶμα τῶν κοπιαστάδων. Εἰ δὲ /
 πάλιν καὶ κἀνου το καλὰ καὶ δὲν ταιριάζουσιν νὰ βάζουν δυὸ νοικοκυροὺς νὰ τὸ θεω-

ροῦ / σιν καὶ ἂν εἶναι ὡς προμετάρειν νὰ τῇ μοιράζου οἱ νοικοκυροῖν τὰ τρία τε / τάρτια καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα. "Οθε τὰ αὐτὰ μέρην ἔμειναν κο[ντέ] / τοιν καὶ ἀνεπαμένοιν βάνοντας καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ [α.....] / δέκα ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται ἐπὶ ἀξιόπιστων καὶ παρακαλετῶν [μαρ]τύρων τῷ κάτωθεν γεγραμμένων καὶ τὰ ἐξῆς.

/ Κωνσταντῖνος ὁ Κόκκος μάρτυρας
/ Μάρκος Φραγγόπουλος μάρτυρας—
/ Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

2

Ἀντὶ καταβολῆς δόσις. Μετάθεσις χρέους

φ. 5v-6r

ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680 / ἐν μηνὶ Μαρτίου 7 / τὴν σήμε / ρον ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου / ὁ εὐγενὴς μισέρ Φίλιππος Κωνσταντῇ Μαροῦς καὶ ὁ κύρ Σταμάτης Σαχὰς πρεζε / τάροντας ἐδῶ πρεζέντε εἰς ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο καὶ εἰς τοὺς κά / τωθεν ἀξιόπιστους μαρτύρους ὁ ἄνω εἰρημένος μισέρ Φιλιππῆς δύο σκρίτα / τὸ ἓνα καμωμένον ἀπὸ τοῦ 1676 / /μηνὸς Ἰουλίου 1 / διὰ ρεάλια 6 / καὶ / τὸ ἄλλο καμωμένον ἀπὸ τοῦ 1677 / Ὀκτωβρίου 21 / διὰ ρεάλια 5 1/2 / τὰ ὁ / ποῖα ρεάλια τὰ ἐχρεώσταιε ἢ ποτὲ Γλέντα ἢ γυνὴν τοῦ ἄνωθεν Σαχᾶ / τὰ ἐξῆς τὰ ἐχρεώσταιε τῆς κερά Καλῆς τοῦ ποτὲ καρακύρι Γεωργίτζη Μοστράτου / καθὼς γράφειν τὸ σκρίτον τῆς καὶ ἔτζι τὰ ἔδωσεν ὁ ρηθεὶς μίσερ Φίλιππος καὶ / ἐπῆρε τὸ σκρίτον τῆς καὶ τὰ ἄλλα πέντε ἡμισιν τὰ ἐχρεώσταιε τοῦ ἴδιου / μισέρ Φιλίππου καθὼς γράφειν τὸ σκρίτον του. Ἀκόμη ὁμολογᾷ ὁ ἄνωθεν / Σταμάτης πὼς ἔλαβε ἢ ποτέ του γυνὴν ἢ Γλέντα ἄλλα ὀχτῶν ἡμισιν / ρεάλια ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μισέρ Φίλιππον καὶ Χριστούλα καὶ κεῖνα ἀκόμα λέσιν / πὼς ἐχρεώσταιε ἢ προλεγομένην ποτὲ Γλένταν τοῦ Σταμάτην Πονηροῦ ρεάλια ὀχτῶν καὶ ἡδωκέν τα καὶ αὐτὰ ὁ μισέρ Φιλιππῆς τοῦ αὐτοῦ Πο / νηροῦ τὰ ὁποῖα ὅλα τὸ αὐτὸν χρέος στήνουνται ρεάλια εἴκοσιν ὀχτῶν / ἦτοι νο ρεάλια 28 / στὰ ὁποῖα εἴκοσιν ὀχτῶν ρεάλια τὸ χρέος ἔχει ποτεκά / δα ἢ ποτὲ Γλέντα τὰ καλάν τῆς νὰ τὰ πιάνου νὰ πληρώνονται τὸ χρέ / ος τῆς. Διὰ τοῦτον ὁ αὐτὸς κύρ Σταμάτης ὡς κορμίν τῆς ποτέ του γυναῖκαν δί / νειν καὶ παραδίνειν καὶ πουλεῖ τοῦ ἄνωθεν μίσερ Φιλίππου διὰ τὰ εἴκοσιν ὀχτῶ / ρεάλια τὸ χρέος τῇ φυτεία λεγομένην Σκλάβα καὶ τὸ καυκάριν